

تدوین مدل ارتباطی سرمایه روانشناختی و اشتیاق شغلی با میانجی گری خودکارآمدی شغلی در بین کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان اردبیل

نسرین عزیزان کهن^۱

ماهرخ دهقانی^۲

ایوب بهتاج^۳

غفار کریمیان پور^۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۹/۲۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۶/۱۰/۳۰

هدف این پژوهش، تدوین مدل ارتباطی سرمایه روانشناختی و اشتیاق شغلی با میانجی گری خودکارآمدی شغلی بود. پژوهش از نظر هدف، کاربردی و ازلحاظ روش توصیفی، از نوع همبستگی به روش معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کارکنان اداره کل ورزش و جوانان اردبیل بود که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای ۱۴۵ نفر از کارکنان اداره کل ورزش و جوانان اردبیل به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های "سرمایه‌ی روانشناختی"، "پرسشنامه خودکارآمدی شغلی" و "پرسشنامه اشتیاق شغلی" استفاده شد. روایی محتوایی پرسشنامه‌ها مورد تایید قرار گرفته و پایایی آنها به ترتیب ۰/۷۸، ۰/۸۸ و ۰/۷۲ به دست آمده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS (میانگین، انحراف استاندارد، ضریب همبستگی پیرسون و آزمون کولموگروف اسمیرنوف) و LISREL استفاده شد. نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که اثر مستقیم سرمایه روانشناختی بر خودکارآمدی شغلی با بتای ۰/۳۹ و بر اشتیاق شغلی با بتای ۰/۳۶ معنی دار است و همچنین خودکارآمدی شغلی بر اشتیاق شغلی با بتای ۰/۲۵ اثر مستقیم دارد. نقش واسطه‌ای خودکارآمدی شغلی در رابطه بین سرمایه روانشناختی و اشتیاق شغلی کارکنان نیز با بتای ۰/۰۹ معنی دار بود. بنابراین می‌توان گفت که سرمایه روانشناختی و خودکارآمدی شغلی از متغیرهای مهم و مرتبط با اشتیاق شغلی در کارکنان هستند.

واژگان کلیدی: سرمایه روانشناختی، خودکارآمدی شغلی و اشتیاق شغلی

^۱ استادیار، مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی اردبیل، ایران (نویسنده مسئول)
E-mail: Nasrinazizian@yahoo.com

^۲ استادیار رفتار حرکتی، گروه تربیت بدنسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

^۳ دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنسی، دانشکده تربیت بدنسی، دانشگاه تبریز، ایران

^۴ دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

در سالیان اخیر توجه به اشتیاق شغلی^۱ به عنوان یک مولفه روانشناسی در سازمان‌ها، بحث‌ها و مطالعات بسیاری را به وجود آورده است و به عنوان عنصری حیاتی در اثر بخشی سازمان مورد توجه رهبران و مدیران سازمان‌ها قرار گرفته است (بدارکر و پاندیتا^۲، ۲۰۱۳). مکلود و کلارک^۳ (۲۰۰۹) معتقدند اشتیاق شغلی کارکنان از پارادایم‌های جدید حوزه منابع انسانی بوده و به دلیل راه‌های متنوع بهره برداری از آن تعاریف مختلفی را داراست. اشتیاق شغلی یک وضعیت کاری انگیزشی و احساسی مثبت در هنگام کارکردن است که با سه بعد نیرومندی، وقف خود و جذب مشخص می‌شود (شافلی و بیکر^۴، ۲۰۰۴). اشتیاق شغلی یک مفهوم روان‌شناسی مثبت است و به عنوان شاخص بهزیستی و سلامت روان‌شناسی در محیط کار‌شناسی می‌شود (هالبرگ و شائوفلی^۵، ۲۰۰۶). از اشتیاق شغلی به عنوان یک پدیده روان‌شناسی که حالت گونه‌شناسی-عاطفی دارد، یاد می‌شود (استیومن و لوتنز^۶، ۲۰۱۰). اشتیاق شغلی به عنوان توانایی تسخیر ذهن، قلب، احساس و روح کارکنان جهت القای تدریجی میل میل و شور و شوق درونی برای تعالی تعریف می‌شود (فلیمینگ . آسپولد^۷، ۲۰۰۷). اندیشمندان برای اشتیاق شغلی سه بعد جذب، نیرومندی و وقف ذکر کرده‌اند. جذب به میزان تمرکز و غرق شدن فرد در کار خود اشاره دارد. در این حالت فرد سرسرخانه درگیر کار خود می‌شود، زیرا تجربه کاری برای او بسیار لذت‌بخش است. در بعد نیرومندی، فرد در راستای انجام کار خود تلاش قابل ملاحظه‌ای اعمال می‌کند و در موقعیت‌های دشوار پاافشاری بیشتری می‌نماید. کارکنانی که از نیرومندی بالایی برخوردارند، بیشتر به واسطه کار خود برانگیخته می‌شود و در هنگام وقوع مشکلات و بروز تعارضات بین فردی مقاومت بیشتری از خود نشان می‌دهند (سالانوا، آگوت و پیرو^۸، پیرو^۹، ۲۰۰۵). سومین بعد اشتیاق شغلی، وقف در کار می‌باشد که با درگیری شدید روانی کارکنان در کار مشخص مشخص شده و ترکیبی از احساس معنی داری، اشتیاق و چالش است. این بعد با مفهوم دلبستگی شغلی، وجه مشترک بسیاری دارد و به درجه‌ای که فرد از لحاظ روانی خود را وابسته به شغل خود می‌داند، اطلاق شود

^۱ Work engagement

^۲ Bedarkar & Pandita

^۳ MacLeod & Clarke

^۴ Schaufeli & Bakker

^۵ Hallberg & Schaufeli

^۶ Sweetman & Luthans

^۷ Fleming & Asplund

^۸ Salanova, Agut & Peiro

(کارمی و فروند^۱، ۲۰۰۵). اشتیاق شغلی، مفهومی است که با پیامدهای مثبتی همچون: عملکرد شغلی، تقویت رفتارهای مدنی سازمانی و خشنودی شغلی رابطه مثبت و مستقیم دارد و با قصد ترک شغل رابطه منفی دارد (هاکانن، هاکانن، بیکر و دمروتی^۲، ۲۰۰۵). کارکنان دارای اشتیاق شغلی، احساس قدرتمندی و ارتباط موثر با کارشان دارند و خود را برای برآوردن مسئولیت‌های شغلشان توانمند می‌بینند (شوفلی، سالانوا، گونزالس-رومما و باکر^۳، ۲۰۰۲). شواهد زیادی وجود دارد که در نبود سایر منابع کاری، تنها وجود کارکنان بر انگیخته، دستیابی به اهداف سازمان را میسر می‌سازد. بر اساس پژوهش باکر و لیتر^۴ (۲۰۱۰) کارکنان مشتاق به طور کامل مجدوب شغلشان می‌شوند و تکالیف شغلی را به طرز مطلوبی به انجام می‌رسانند. کارکنان با اشتیاق شغلی بالا در شغل خود دست به خلاقیت و ابتکار عمل می‌زنند (سالانوا، آگوات، پیرو^۵، ۲۰۰۵) و در برابر کنش‌ها واکنش نشان می‌دهند و خودکارآمدی آنها افزایش می‌یابد و در نتیجه سازمان را در رسیدن به اهداف یاری می‌کنند (لورنس، شائوفلی، باکر، سالانوا^۶، ۲۰۰۷). اشتیاق شغلی نه تنها یک نقش حیاتی برای فهم رفتارهای سازمانی مثبت مثبت بازی می‌کند، بلکه در هدایت مدیریت منابع انسانی و سیاست‌های سازمان نیز نقش مهمی دارد (سالانوا و شافلی^۷). بنابراین، اشتیاق شغلی به عنوان یک منبع مطلوب ممکن است به چرخه‌ای مثبت از منابع و در نتیجه آثار مثبت بر سلامت منجر شود (هوبفال و شیروم^۸، ۲۰۰۱) که پیامد آن در انجام درست وظایف شغلی محوله و یا رفتارهایی فراتر از آن نمایان می‌شود. با توجه به پیامدهای مثبت اشتیاق شغلی، شناسایی عوامل موثر بر آن ضروری است.

مرور پژوهش‌های گذشته نشان می‌دهد که یکی از عوامل پیش‌بین اشتیاق شغلی، خودکارآمدی شغلی^۹ است که به‌طور وسیع در زمینه‌های آموزشی، اجتماعی و سازمانی بکار می‌رود (ساکس^{۱۰}، ۱۹۹۵). باورهای خودکارآمدی از طریق فرآیندهای شناختی، انگیزشی، کارایی و گزینشی بر عملکرد تأثیر می‌گذارند (پاجارس^{۱۱}، ۲۰۰۲).

^۱ Carmeli & Freund

^۲ Hakanen, Hakanen, Bakker & Demerouti

^۳ Schaufeli, Salanova, Gonzalez-Romá & Bakker

^۴ Bakker & Leiter

^۵ Salanova, Agut & Peiro

^۶ Lorens, Bakker, Schaufeli & Salanova

^۷ Salanova & Schaufeli

^۸ Hobfoll & Shirom

^۹ Job self -efficiency

^{۱۰} Saks

^{۱۱} Pajares

خودکارآمدی به معنی داشتن باور به توانایی انجام کار در موقعیت‌های مختلف شغلی می‌باشد (الله‌توکلی، شهامت و اوجی نژاد، ۱۳۹۴). منشأ پیدایش خودکارآمدی پژوهش، نظریه شناختی- اجتماعی بندورا است. مطابق دیدگاه شناختی- اجتماعی، انسان‌ها موجوداتی فعال در نظر گرفته می‌شوند که قادر به خود نظم‌دهی و تنظیم رفتار خود هستند، نه موجودات منفعلی که نیروهای ناشناخته محیطی یا تکانه‌های درونی آنها را کنترل کنند. آنها به‌طور فعال در تحول خویشتن شرکت می‌کنند و می‌توانند با رفتارشان واقعی و رویدادها را تحت کنترل خود درآورند. به باور بندورا، خودکارآمدی باعث ترغیب انگیزش و منابع شناختی فرد می‌شود و عاملی برای اعمال کنترل بر رویدادهای معین است. باور خودکارآمدی پایه‌ای برای انگیزش، بهزیستی و دستاوردهای فردی در همه حیطه‌های زندگی است (سیماراصل، فیاضی و قلی‌پور، ۲۰۱۰). خودکارآمدی شغلی به عنوان یک «برچسب عمومی از قضاوت‌های کارآمدی شخصی در رابطه با دامنه وسیعی از رفتارهای درگیر در انتخاب شغل و سازگاری» توصیف شده است (لنط و هاکت، ۱۹۸۷؛ به نقل از میرندا و آم‌هوفر، ۱۹۹۸؛ به نقل از رجبی، عطاری و شکرکن، ۱۳۸۳). تجربیات ناشی از موفقیت و یا شکست کارکنان در طول سال‌های خدمت، تصورات آنان را در رابطه با توانایی‌هایشان نسبت به انجام وظایف شغلی تحت تأثیر قرار می‌دهد. معمولاً افراد فعالیت‌ها و موقعیت‌هایی را می‌جویند و با شور و شوق به آنها گرایش دارند که احساس کنند می‌توانند خود را با آنها سازگار نمایند یا از پس آنها برآیند- در حالی که از فعالیت‌ها و موقعیت‌هایی که فکر می‌کنند توانایی مقابله کردن با آنها را ندارند، دوری می‌جویند (ریو، ۱۳۸۶). در واقع، خودکارآمدی به احساس شایستگی در کنترل داشتن بر محیط خود تأکید دارد (بندورا^۱، ۱۹۹۶). اساساً، ادراک فرد از خود، توانایی‌اش در کنترل عواطف و حس مسئولیت شخصی باعث می‌شود وضعیت شغلی را درک و نسبت به آن واکنش نشان دهد (کارد، مس، موریتی و ساز^۲، ۲۰۱۰). مطالعه فراتحلیلی از ۶۸ پژوهش منتشر شده شده در زمینه خودکارآمدی که بین سال‌های ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۷ انجام شده‌اند، نشان داده است که باورهای خودکارآمدی به طور مثبت با اقدامات افراد ارتباط دارند (احمدیان، ۱۳۸۴). در حقیقت، خودکارآمدی شغلی در رابطه با متغیرهایی مانند انتخاب‌های شغلی و تحصیلی (بتز و هاکت^۳، ۱۹۸۱)، هویت شغلی (روبینز^۴، ۱۹۸۵) و سازگاری شغلی (بتز و فیتزجرالد^۵، ۱۹۹۳)، پیشرفت تحصیلی و پافشاری (لنط، براؤن و لارکین^۶، ۱۹۸۶) و

^۱ Bandura

^۲ Card, Mas, Moretti & Saez

^۳ Betz

^۴ Robbins

^۵ Jerald

^۶ Lent, Brown & Larkin

تصمیم‌های شغلی (تایلور و پوپما^۱، ۱۶۹۹) مورد بررسی قرار گرفته است (به نقل از رجبی، عطاری و شکرکن، ۱۳۸۳: ۷۲). سکافیلی و ماریسا^۲ (۲۰۰۷) در پژوهش خود رابطه معناداری بین خودکارآمدی و شاخص‌های مثبت روان‌شناختی به دست آوردند. نتایج پژوهش نشان داد، افراد با خودکارآمدی بالا کمتر مضطرب و نامید می‌شوند و در برابر موقعیت‌های تنش‌زا کمتر شاکی هستند و از خوش‌بینی بیشتری نسبت به آینده برخوردارند. مطالعه عبدالی، سلطان احمدی، عیسی زادگان، غلامی، محمودی و امانی (۱۳۹۱) نیز نشان داد که باورهای کارآمدی با رضایت شغلی رابطه مثبت و معناداری دارد.

از طرف دیگر، خودکارآمدی شغلی تحت تاثیر عوامل مختلفی قرار دارد. پژوهش مرعشیان و نادری (۱۳۹۲)، پالو^۳ (۲۰۱۵) و سیمون و بویتنداک^۴ (۲۰۱۰) به رابطه بین سرمایه روان‌شناختی^۵ و خودکارآمدی شغلی اشاره کرده کرده‌اند. سرمایه روان‌شناختی مفهومی است که عمدتاً از تئوری و تحقیق در حیطه روانشناسی مثبت به دست آمده و در محیط کار مورد استفاده قرار گرفته است (اووی، ریچارد، لوتانز، ماتری^۶، ۲۰۱۱). این سازه یکی از مفاهیم جدیدی است که به عنوان یک سازه مثبت گرا مطرح شده و می‌توان از آن در مدیریت اثربخش ابعاد عاطفی، انگیزشی، نگرشی، شناختی و رفتاری افراد در محیط کار استفاده کرد (لوتانز، یوسف، آولیو^۷، ۲۰۰۷) و از آن به عنوان مزیت رقابت سازمانی یاد می‌شود (لوتانز و همکاران، ۲۰۰۷). سرمایه روان‌شناختی، یکی از شاخص‌های روانشناسی مثبت گرایی است که با ویژگی‌هایی از قبیل باور فرد به توانایی هایش برای دست یابی به موفقیت، داشتن پشتکار در دنبال کردن اهداف، ایجاد اسنادهای مثبت درباره خود و تحمل کردن مشکلات تعریف می‌شود (لوتانز، یوسف^۸، ۲۰۰۴). ارزیابی مثبت از شرایط و احتمال رسیدن به موفقیت، مبنی بر تلاش انگیزه محور و همراه همراه با پشتکار را سرمایه روان‌شناختی مثبت می‌نامند (اوی و همکاران^۹، ۲۰۱۰). در واقع، سرمایه روان‌شناختی جنبه مثبت زندگی انسان‌ها و مبنی بر درک شخصی خود، داشتن هدف برای رسیدن به موفقیت و پایداری در برابر مشکلات است (سلیگمن^{۱۰}، ۲۰۰۲).

^۱ Tailor & popma

^۲ Schaufeli & Marisa

^۳ Palo

^۴ Simons, & Buitendach

^۵ Psychological Capital

^۶ Avey, Reichard, Luthans & Mhatre

^۷ Luthans, Youssef & Avolio

^۸ Luthans & Youssef

^۹ Avey et al

^{۱۰} Seligman

سرمایه روانشناختی می تواند به عنوان وضعیتی که شامل چهار مؤلفه اعتماد به نفس (اعقاد فرد بر توانایی هایش برای بسیج منابع انگیزشی و شناختی و راهکارهای مورد نیاز برای اجرای اجرای موفقیت آمیز وظایف خاص)، امیدواری (وضعیتی شناختی یا تفکری است که افراد را قادر می سازد که اهداف واقعی، اما چالش برانگیز و قابل پیش بینی را مدون سازند و سپس به آن اهداف از طریق اراده معطوف به خود، انرژی و ادراک کنترل درونی شده دست یابند (اسنایدر^۱، ۱۹۹۴)، خوش بینی (سبک تفسیری که اتفاقات مثبت مثبت را به علل دائمی، شخصی و فرآگیر و اتفاقات منفی را به علل خارجی، موقعی و شرایط خاص نسبت می دهد (سلیگمن، ۱۹۹۸) و انعطاف پذیری (ظرفیت روانشناختی که به وسیله آن افراد می توانند به طور موفقیت آمیزی برای مقابله با تغییر، بحران و ریسک و مشکلات از آن استفاده کنند) تعریف شوند (لوتانز، یوسف، آولیو، ۲۰۰۷). این مولفه ها در یک فرآیند تعاملی و ارزشیابانه به زندگی فرد معنی می دهد و تلاش فرد در برابر تغییر موقعیت های فشارزا را تدوام می بخشد، او را برای ورود به صحنه عمل آماده می نماید و مقاومت و سرسختی وی در تحقق اهداف را تضمین می کند (جاج و بونو^۲، ۲۰۰۱). سرمایه روانشناختی، روشی مهم برای افزایش قدرت رقابت سازمان ها و حفظ مزیت های رقابت با سازمان هاست که نقش مهمی در تغییرات سازمانی ایفا می کند (وانگ^۳، ۲۰۱۵). بسیاری از پژوهش ها نشان می دهد که سرمایه روانشناختی، ارزش افزوده بیشتری در در عملکرد کارکنان نسبت به ویژگی های جمعیت شناختی، ویژگی های خودارزیابی و ابعاد شخصیتی فرد دارد (اوی، لوتانز و همکاران، ۲۰۰۸). لوتانز و همکاران (۲۰۰۷) معتقدند که سرمایه روانشناختی با تکیه بر متغیرهای روانشناسی مثبت همچون امیدواری و اعتماد به نفس منجر به ارتقای سرمایه انسانی و روابط بین آنها می شود. سرمایه روانشناختی منبع درونی برای تلاش، فعالیت و جهت گیری نسبت به دنیای اطراف است و هرچه میزان اعتماد به نفس، تاب آوری، امیدواری و خوش بینی بالاتر باشد فرد منبع روانی قابل اتكا و بادوام تری را برای زندگی و حرکت در مسیر اهداف زندگی و شغلی خود احساس می کند (پترسون و بایرون^۴، ۲۰۰۷، یوکول، گانیرون^۵، ۲۰۱۲). در سرمایه روانشناختی بر توان دست یابی به اهداف، نیازها و آرزوها، امیدواری در نیل به اهداف و داشتن پشتکار و انعطاف پذیری در دستیابی به اهداف و ارزش ها همراه با اتخاذ رویکردهای خوش بینانه

^۱ Snyder

^۲Judge & Bono

^۳ Wang

^۴ Peterson & Byron

^۵ Ucol & Ganiron

و مثبت گرا در مواجهه با مسائل تاکید قابل توجهی دارد (مک گی^۱، ۲۰۱۱). پژوهش ها نشان داده اند که سرمایه روان شناختی نیز بر متغیرهای فردی و سازمانی همچون: رفتار شهروندی، تعهد سازمانی، رضایت شغلی، استرس شغلی، بهروزی کارکنان، عملکرد شغلی، بدبینی، نیت خروج از سازمان، رفتار انحرافی، اشتیاق شغلی، غیبت از کار تأثیر می گذارد (سرویو و سرینیوزا^۲، ۲۰۱۲). لوتنز و آولیو (۲۰۰۷) به بررسی تاثیر سرمایه روانشناختی بر عملکرد کارکنان پرداختند و به این نتیجه رسیدند که کارکنانی که سرمایه روانشناختی بالاتری دارند، عملکرد بهتری دارند. از این رو، با توجه به قابلیت آموزش و توسعه سرمایه روانشناختی و رابطه آن با متغیرهای مطلوب فردی و سازمانی سرمایه روانشناختی باید جزو برنامه های توسعه و آموزش کارکنان باشد (ساکس و گرومأن^۳، ۲۰۱۰).

در مورد متغیرهای پژوهش، تحقیقاتی انجام شده است. پیک، اسکوکرت، کیم، لی^۴ (۲۰۱۵) در پژوهش خود با عنوان تاثیر سرمایه روانشناختی بر اشتیاق شغلی و اخلاق کارکنان به این نتیجه رسیدند که سرمایه روانشناختی بر اشتیاق شغلی کارکنان تاثیر دارد. سیمون و بوینتدак^۵ (۲۰۱۰) در پژوهش خود با عنوان "سرمایه روانشناختی، اشتیاق شغلی و تعهد سازمانی" به این نتیجه رسیدند که بین سرمایه روانشناختی با اشتیاق شغلی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد. پالو (۲۰۱۵) در پژوهش خود با عنوان "اشتیاق شغلی و سرمایه روانشناختی" به این نتیجه رسیدند که بین سرمایه روانشناختی با اشتیاق شغلی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد. فراهانی و جعفری (۱۳۹۳) در پژوهش خود با عنوان "نقش سرمایه روانشناختی و سرمایه اجتماعی در اشتیاق شغلی معلمان در مدارس متوسطه دولتی دوره اول و دوم دخترانه منطقه چهار تهران" به این نتیجه رسیدند که بین سرمایه روانشناختی با اشتیاق شغلی کارکنان رابطه معنی دار وجود دارد. میرحیدری، سیادت، هویدا و عابدی (۱۳۹۱) در پژوهش خود با عنوان "رابطه یادگیری سازمانی و خودکارآمدی مسیر شغلی با اشتیاق کاری مدیران" به این نتیجه رسیدند که بین خودکارآمدی مسیر شغلی با اشتیاق کاری مدیران رابطه معنی دار وجود دارد. افشار (۱۳۹۰) در پژوهش خود با عنوان "رابطه سرسختی روانشناختی، حمایت سازمانی ادراک شده، خودکارآمدی مسیر شغلی با اشتیاق شغلی در کارخانه گوهر بافان" به این نتیجه رسید که بین خودکارآمدی مسیر شغلی با اشتیاق شغلی کارکنان رابطه معنی دار وجود دارد. یاکین و اردیل^۶ (۲۰۱۲) در پژوهش خود با عنوان "رابطه بین خودکارآمدی و اشتیاق

^۱ Mac Gee

^۲ Sridevi, G., & Srinivasan

^۳ Saks & Jamie, Gruman

^۴ Paek, Markus, Kim, Lee

^۵ Simons & Buitendach

^۶ Yakin & Erdil

شغلی" به این نتیجه رسیدند که بین خودکارآمدی و اشتیاق شغلی رابطه معنی دار وجود دارد. مرعشیان و نادری (۱۳۹۲) در بررسی رابطه فرهنگ سازمانی، هوش هیجانی و سرمایه روان‌شناختی با خودکارآمدی شغلی و کارآفرینی سازمانی در کارکنان سازمان آب و برق خوزستان نشان دادند که بین فرهنگ سازمانی، هوش هیجانی و سرمایه روان‌شناختی با خودکارآمدی شغلی و کارآفرینی سازمانی رابطه معنادار وجود دارد.

نیروی انسانی در سازمان‌ها، همواره از عوامل کلیدی تحقق اهداف سازمان‌ها بوده‌اند. از طرف دیگر، اشتیاق شغلی به عنوان یکی از متغیرهای تاثیرگذار بر بهبود عملکرد سازمانی مطرح شده و پژوهش‌های انجام شده پیامدهای مثبت آن را برای سازمان‌نشان داده‌اند. مرور پژوهش‌های انجام شده در حوزه اشتیاق شغلی نشان می‌دهد که متغیر اشتیاق شغلی در سازمان ورزش و جوانان اردبیل مورد غفلت قرار گرفته است. لذا با توجه به پیامدهای مثبت اشتیاق شغلی برای سازمان‌های امروزی، شناسایی عوامل موثر بر آن از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار می‌باشد. این پژوهش به بررسی روابط بین سرمایه روان‌شناختی و اشتیاق شغلی با میانجیگری خودکارآمدی شغلی کارکنان سازمان ورزش و جوانان پرداخت و فرضیه‌های زیر را مورد بررسی قرار داد:

- سرمایه روان‌شناختی بر اشتیاق شغلی کارکنان سازمان ورزش و جوانان اردبیل اثر مستقیم دارد.
- خودکارآمدی شغلی بر اشتیاق شغلی کارکنان سازمان ورزش و جوانان اردبیل اثر مستقیم دارد.
- سرمایه روان‌شناختی بر خودکارآمدی شغلی کارکنان سازمان ورزش و جوانان اردبیل اثر مستقیم دارد.
- سرمایه روان‌شناختی از طریق خودکارآمدی شغلی بر اشتیاق شغلی کارکنان سازمان ورزش و جوانان اردبیل اثر غیرمستقیم دارد.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، از نوع پژوهش‌های کاربردی و از لحاظ روش پژوهش در زمرة پژوهش‌های همبستگی به روش معادلات ساختاری (SEM) است. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی کارکنان اداره کل ورزش و جوانان شهر اردبیل به تعداد ۱۹۹ نفر می‌باشد. نمونه مطلوب برای پژوهش، با توجه به جدول مورگان ۱۲۷ نفر می‌باشد. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استفاده شد. محقق با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس و برای جلوگیری از کاهش ریزش آزمودنی‌ها و افزایش تعییم‌پذیری نتایج پژوهش، ۱۵۰ پرسشنامه را توزیع و در نهایت ۱۴۵ پرسشنامه سالم گردآوری شد. برای جمع‌آوری داده‌های مربوط به اشتیاق شغلی، از "پرسشنامه اشتیاق شغلی" سالوناوا و شوفلی (۲۰۰۱) استفاده شد. این پرسشنامه دارای ۱۷ سؤال و در سه بعد توانایی، وقف خود و جذب می‌باشد. برای سنجش سرمایه روان‌شناختی از "پرسشنامه سرمایه روان‌شناختی" لوتابز و همکاران (۲۰۰۷) استفاده

شد. این پرسشنامه دارای ۲۴ سؤال در چهار زیرمقیاس اعتماد به نفس، خوش بینی، امیدواری و تاب آوری می باشد. برای اندازه گیری خودکارآمدی شغلی از پرسشنامه ریگز و نایت (۱۹۹۴) استفاده شد. این پرسشنامه دارای ۳۱ سؤال و در چهار باورهای خودکارآمدی فردی، انتظار پیامدهای فردی، باورهای کارآمدی جمعی و انتظار پیامدهای جمعی می باشد. نمره گذاری پرسشنامه ها در مقیاس پنج درجه ای لیکرت از کاملا مخالف (۱) تا کاملا موافق (۵) بود. روایی محتوایی پرسشنامه توسط ۱۵ تن از اساتید مدیریت ورزشی مورد تایید قرار گرفت و پایایی آن ها در این پژوهش با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۸، ۰/۷۸ و ۰/۲۷ به دست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده از نرم افزار SPSS و روش های آمار توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (همبستگی پیرسون و آزمون های نرمال بودن داده ها) و در روش معادلات ساختاری از نرم افزار Lisrel برای مدلسازی استفاده شد.

یافته های پژوهش

در این پژوهش، تعداد ۱۲۹ نفر مرد متعادل ۸۸/۹۶ و ۱۶ نفر زن متعادل ۱۱/۰۳ درصد مشارکت داشتند. میانگین و انحراف استاندارد سرمایه روانشناختی برابر با ($92/12 \pm 13/20$)، میانگین و انحراف استاندارد خودکارآمدی شغلی برابر با ($110/15 \pm 14/31$) و میانگین و انحراف استاندارد اشتیاق شغلی برابر با ($61/8 \pm 16/20$) بود. پیش فرض نرمال بودن داده ها نیز با استفاده از آزمون کولموگروف اسمیرنوف مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن داده ها

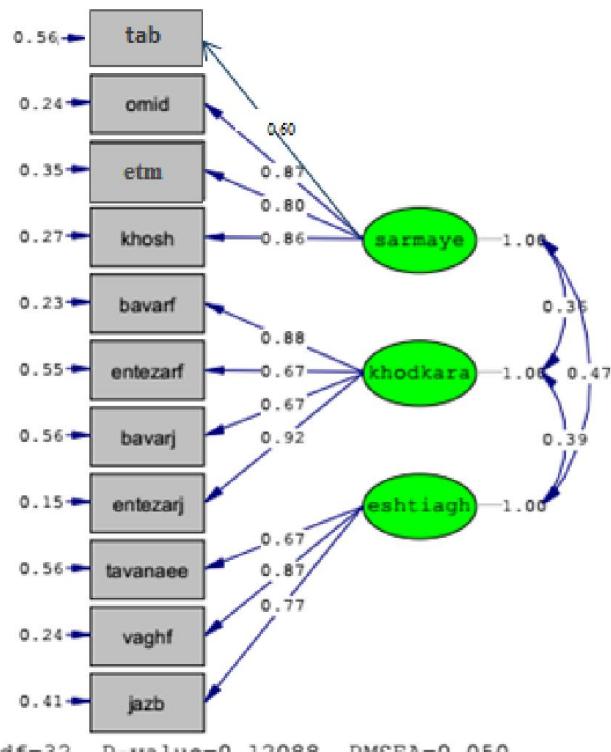
Sig	k-s	انحراف استاندارد	میانگین	متغیر
۰/۱۴	۰/۷۵	۱۳/۲۰	۹۲/۱۲	سرمایه روانشناختی
۰/۲۱	۰/۸۳	۱۵/۳۱	۱۱۰/۱۴	خودکارآمدی شغلی
۰/۱۱	۰/۷۹	۸/۲۰	۶۱/۱۶	اشتیاق شغلی

با توجه به نتایج جدول ۱ از آزمون K-S چنین نتیجه گرفته می شود که مقادیر سطح معنی داری برای متغیر های پژوهش بزرگتر از سطح آزمون یعنی $\alpha = 0/05$ می باشند. همچنین، نرمال بودن داده ها با ارزیابی چولگی و کشیدگی مورد بررسی قرار گرفت. چولگی و کشیدگی متغیرها بین بازه (-۲ و +۲) بود که حاکی از نرمال بودن داده هاست. بنابراین هر سه متغیر دارای توزیع طبیعی هستند. بنابراین جهت انجام آزمون فرضیه ها از آزمون های پارامتریک استفاده می شود.

جدول ۲: ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش

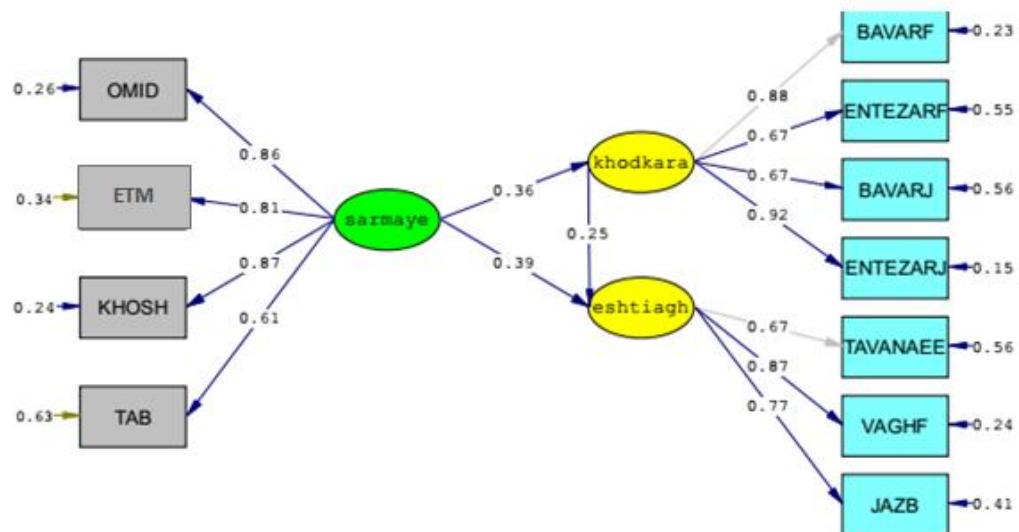
۱	۲	۳	متغیر
۱	0.38^{**}	0.52^{**}	سرمایه روانشناختی
	۱	0.45^{**}	خودکارآمدی شغلی
		۱	اشتیاق شغلی

همان گونه که در جدول ۲ مشاهده می شود، بین سرمایه روانشناختی با اشتیاق شغلی ($t = 0.52$, $p \leq 0.01$), بین سرمایه روانشناختی با خودکارآمدی شغلی ($t = 0.38$, $p \leq 0.01$) و بین خودکارآمدی شغلی با اشتیاق شغلی ($t = 0.45$, $p \leq 0.01$) رابطه مثبت معنی داری وجود دارد. قبل از آزمون فرضیه ها، تحلیل عاملی تاییدی سه پرسشنامه انجام و نتیجه در شکل ۱ ارائه شده است.

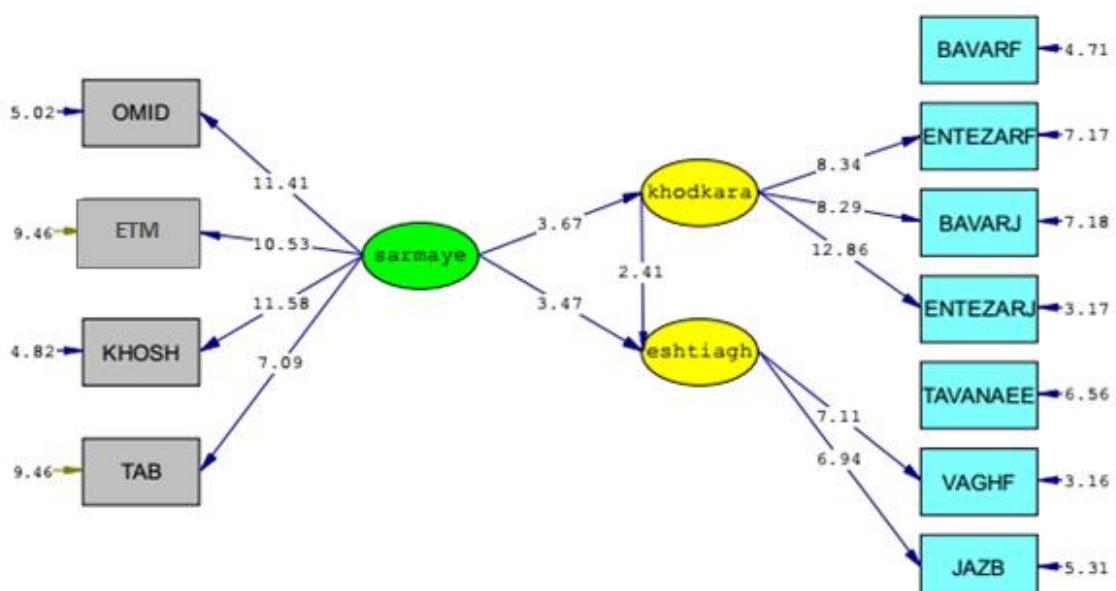
شکل ۱: تحلیل عاملی تاییدی پرسشنامه های پژوهش

برای بررسی فرضیه های تحقیق، ابتدا نمودارهای خروجی نرم افزار لیزرل در حالت ضرایب استاندارد و ضرایب معنی داری t ارائه می شود و سپس به تایید و رد فرضیه های پژوهش خواهیم پرداخت.

Chi-Square=50.47, df=42, P-value=0.17359, RMSEA=0.041

شکل ۲: ضرایب تخمین استاندارد مدل ساختاری پژوهش

Chi-Square=50.47, df=42, P-value=0.17359, RMSEA=0.041

شکل ۳: اعداد معنی‌داری مدل ساختاری پژوهش

جدول ۳: ضرایب اثر مستقیم و غیر مستقیم متغیرهای پژوهش

T	اثر غیر مستقیم	اثر مستقیم	مسیر	
			به متغیر	از متغیر
۳/۴۷	$0.39 \times 0.25 = 0.09$	۰/۳۹	اشتیاق شغلی	سرمایه‌ی روانشناختی

۲/۴۱	-	۰/۲۵	اشتیاق شغلی	خودکارآمدی شغلی
۳/۶۷	-	۰/۳۶	خودکارآمدی شغلی	سرمایه‌ی روانشناختی

بر اساس جدول ۳ می‌توان گفت که اثر مستقیم سرمایه روانشناختی بر اشتیاق شغلی با بتای ($t=3/347$) و ($t=0/39$) در سطح اطمینان ۹۵ درصد، اثر مستقیم خودکارآمدی شغلی بر اشتیاق شغلی با بتای ($t=2/41$) و ($t=0/25$) در سطح اطمینان ۹۵ درصد) و اثر مستقیم سرمایه روانشناختی بر خودکارآمدی شغلی با بتای ($t=3/67$) و ($t=0/36$) در سطح اطمینان ۹۵ درصد) معنی دار است. نتایج خروجی مدل در شکل ۱ و ۲ ارائه شده است. برای بررسی تاثیر غیر مستقیم سرمایه روانشناختی بر اشتیاق شغلی با نقش میانجی خودکارآمدی شغلی باید ضریب اثر غیر مستقیم (حاصل ضرب اثر مستقیم سرمایه روانشناختی بر خودکارآمدی شغلی در اثر مستقیم خودکارآمدی شغلی بر اشتیاق شغلی) را محاسبه کرد. ضریب اثر غیر مستقیم سرمایه روانشناختی بر اشتیاق شغلی $0/09$ می‌باشد که نشان می‌دهد نقش واسطه خودکارآمدی شغلی در رابطه بین سرمایه روانشناختی و اشتیاق شغلی معنی دار است.

جدول ۴: برازش مدل پژوهش بر اساس شاخص‌های برازنده‌گی

شاخص‌های برازش	Model fit	مقدار	مقادیر ایده‌آل	وضعیت
خی دو	X ²	۵۰/۴۷	> ۰/۵۰	مطلوب
درجه آزادی	df	۴۲	-	-
خی دو/درجه آزادی	X ² /df	۱/۲۰	< ۳	مطلوب
ریشه میانگین توان دوم خطای تقریب	RMSEA	۰/۰۴	< ۰/۰۸	مطلوب
نیکویی برازش	GFI	۰/۹۴	> ۰/۹۰	مطلوب
نیکویی برازش تعديل شده	AGFI	۰/۹۱	> ۰/۹۰	مطلوب
برازش مقایسه‌ای	CFI	۰/۹۸	> ۰/۹۰	مطلوب
برازش نهنجار شده	NFI	۰/۹۵	> ۰/۹۰	مطلوب
برازش افزایشی	IFI	۰/۹۸	> ۰/۹۰	مطلوب

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که ضریب شاخص ریشه میانگین مجددات خطای تقریب RMSEA برابر با ($0/04$)، شاخص برازنده‌گی تطبیقی (CFI) برابر با $0/98$ ، شاخص نیکویی برازش (GFI) برابر با $0/94$ ، شاخص نیکویی برازش تعديل یافته (AGFI) برابر با $0/91$ ، شاخص شاخص برازنده‌گی هنجار شده (NFI) برابر با $0/95$ و شاخص خی دو روی درجه آزادی (X²/df) برابر با $1/20$ ، دلالت بر برازش مناسب و متوسط مدل مفهومی مورد نظر دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر، تدوین مدل ارتباطی سرمایه روانشناختی و اشتیاق شغلی با نقش میانجی خودکارآمدی شغلی بود. تحلیل داده های پژوهش نشان داد که سرمایه روانشناختی بر اشتیاق شغلی کارکنان اثر مثبت و مستقیم دارد. این نتیجه با نتایج پژوهش های پیک، اسکوکرت، کیم، لی^۱ (۲۰۱۵)، سیمون و بویتناک (۲۰۱۰)، پاولو (۲۰۱۵) و فراهانی و جعفری (۱۳۹۳) مبنی بر رابطه مثبت بین سرمایه روانشناختی و اشتیاق شغلی کارکنان همسو می باشد. شواهد اوی و همکاران (۲۰۱۱) نشان داده که سرمایه روانشناختی در گروه نمونه مختلف با عملکرد شغلی در ارتباط است. فراتحلیل آنها با عنوان "نقش سرمایه روانشناختی بر نگرش ها، رفتار و عملکرد" حاکی از وجود رابطه بین سرمایه روانشناختی و عملکرد شغلی بوده است (آوی، لوتنز، جنسن^۲، ۲۰۰۹). در تبیین این یافته می توان گفت که شاخه جدید روانشناسی مثبت، نقشی مهم در ارائه اطلاعات و تحقیق در مورد جنبه هایی از زیستن انسانی دارد که رویکردهای دیگر آن را نادیده گرفته اند. برای نمونه، بررسی سلیگمن^۳ در مورد نیروهای شاخصه که به ما کمک کند تا فضایل و نیروهای منشی یک فرد را فهرست کنیم. این رویکرد به جای تاکید بر آسیب شناسی و نقایص منشی، بر توانایی بالقوه تاکید می کند. اگر در پی نظام مند کردن روانشناسی هستیم، می توانیم به خوبی این کار را در سیاقی مثبت انجام دهیم و به افراد کمک کنیم به منظور به حداقل رساندن این نیروها، کاری که در آن بهترین هستند را به روشی بیان کنند (سلیگمن، ۲۰۰۲). بنابراین، از دیدگاهی که درباره رشد نیروهای مثبت و خودکارآمدی و نیروهای شاخصه درونی صحبت می کند و بر توانایی بالقوه و استفاده از حداقل توانایی ها سخن به میان می آورد، چنین انتظار می رود که بر سازگاری فرد در زندگی به طور کلی و بر سازگاری شغلی به طور خاص تاثیرگذار باشد. حتی در روانشناسی مثبت ثابت شده که این دیدگاه و مفاهیم مبتنی بر آنها بر سلامت و شادکامی و بهزیستی ذهنی و روانی افراد تاثیرگذار هستند (داینر^۴، ۲۰۰۰). می توان با تکیه بر مولفه های تشکیل دهنده سرمایه روان شناختی نتیجه به دست آمده در بررسی فرضیه اول را به صورتی دقیق تر تبیین کرد. اعتماد به نفس به معنای اعتقاد فرد به توانایی هایش برای یافتن راهکارهای مورد نیاز به منظور اجرای موفقیت آمیز وظایف، عنصر انتظاری بسیار مهمی برای ارتقای عملکرد افراد در محیط های کار است. این ارتقا باعث می شود تا روند اجرای وظایف کارکنان منجر به موفقیت گردد که این عامل به نوبه خود باعث احساس رضایتمندی و اشتیاق شغلی می شود. امیدواری به معنای وضعیتی شناختی که افراد را قادر می سازد تا اهداف واقعی و قابل پیش بینی را بدون سازند و از طریق اراده و انرژی ادراک شده به این اهداف دست

^۱ Paek, Schuckert, Kim & Lee

^۲ Avey, Luthans & Jensen

^۳ Seligman

^۴ Diener

یابند نیز باعث می شود کارکنان اهدافی قابل دستیابی در چهارچوب وظایف خود تعریف نمایند و در جهت نیل به آنها حرکت کنند. این قابلیت از احتمال ناکامی در اجرای وظایف و کسب تجربه منفی می کاهد. خوش بینی به معنای یک سبک تفسیری که اتفاقات مثبت را به علل دائمی، شخصی و فرآگیر و اتفاقات منفی را به علل خارجی، موقعی و شرایط خاص نسبت می دهد و بالاخره تاب آوری در معنای ظرفیت روانشناختی که به وسیله آن افراد می توانند به طور موفقیت آمیزی برای مقابله بحران و ریسک و مشکلات از آن استفاده کنند، باعث می شوند که کارکنان در شرایط سخت و پرتنش محیط کار احساس شکست و افسردگی نکنند و اشتیاق به کار و اجرای وظایف خود را از دست ندهند. بنابراین کارکنان دارای سرمایه روانشناختی بالا، می توانند نسبت به بقیه همکاران خود نسبت به شغل و سازمان خود اشتیاق بیشتری داشته باشند و با شور و شوق بیشتری در محل کار خود حاضر شوند. بر این اساس پیشنهاد می شود تا اداره کل ورزش و جوانان با توجه به آموزش پذیر بودن سرمایه روانشناختی تمهیدات لازم را برای برگزاری کارگاه های سرمایه روانشناختی فراهم آورد.

تحلیل داده برای بررسی فرضیه دوم پژوهش نشان داد که خودکارآمدی شغلی بر اشتیاق شغلی اثر مثبت و مستقیم دارد. این نتیجه با نتایج پژوهش های هویدا و عابدی (۱۳۹۱)، افشار (۱۳۹۰) و یاکین و اردیل (۲۰۱۲) مبنی بر رابطه مثبت بین خودکارآمدی شغلی و اشتیاق شغلی همسو می باشد. این رابطه مثبت و مستقیم را می توان اینگونه تبیین کرد که خودکارآمدی در واقع یک ساختار شناختی است که در هر کاری از جمله در کار و حرفه به عنوان یک واسطه بین ویژگی ها، نگرش ها، دیدگاه و تبدیل آنها به رفتار و عمل ایفای نقش می کند. کارکنان با خودکارآمدی بالا به علت باور و اعتمادی که به توانایی خود در مسیر شغلی دارند، توانایی سازگاری با چالش های پیش آمده در شغل خود را نیز دارند. حل این چالش ها و کسب موفقیت در زمینه شغلی خود، انگیزه آنها را جهت حضور مشتاقانه تر در محل کار بالا می برد. در واقع، باور کارکنان مبنی بر توانایی انجام کارها و پاسخگویی به انتظارات و وظایف شغلی، جرات و اعتماد به نفس لازم را به آنها می دهد تا با اشتیاق بیشتری در محل کار خود حاضر شوند. افرادی که کارایی شخصی زیادی دارند معتقدند که می توانند به طور موثر با رویدادها و شرایطی که مواجه می شوند، برخورد کنند. از آن جایی که آن ها در غلبه بر مشکلات انتظار موفقیت دارند، در تکلیف ها استقامت می نمایند و اغلب در سطح بالایی عمل می کنند. این افراد از اشخاصی که کارایی کمی دارند، به توانایی های خود بیشتر اطمینان و کمتر تردید دارند و مشکلات را چالش می بینند نه تهدید و فعالانه موقعیت های جدید را جستجو می کنند. در واقع، خودکارآمدی شغلی انرژی لازم برای مواجهه با وظایف شغلی را به عنوان یکی از بعد اشتیاق شغلی فراهم می کند. از طرف دیگر، افرادی که در زمینه کاری خود کارآمدی و کفایت داشته باشند یا

احساس کنند در انجام کار کفایت دارند، احساس مثبت تری نسبت به شغل خود دارند و بیشتر جذب کار خود می شود.

آزمون فرضیه سوم پژوهش نشان داد که سرمایه روانشناختی تاثیر مثبت و مستقیمی بر خودکارآمدی شغلی کارکنان دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های مرعشیان و نادری (۱۳۹۲) مبنی بر اثرات و رابطه سرمایه روانشناختی بر خودکارآمدی شغلی کارکنان همسو می‌باشد. سرمایه روانشناختی که به صورت باور فرد به توانایی‌ها ایش برای دست‌یابی به موفقیت، داشتن پشتکار در دنبال کردن اهداف، ایجاد اسنادهای مثبت درباره خود و تحمل کردن مشکلات در نظر گرفته شده است، همواره یکی از عوامل موثر بر خودکارآمدی افراد در موقعیت‌های مختلف می‌باشد (گوهل^۱، ۲۰۰۲). بنابراین کارکنانی که از سرمایه روانشناختی بالایی برخوردار هستند، دارای قابلیت‌ها، توانایی‌ها، مهارت‌ها و عملکرد مؤثر می‌باشند و این امر به آنها کمک می‌کند تا در برابر درخواست‌ها و فشارهای محیطی محل کار خود موفق‌تر عمل کنند و در نتیجه از احساس کارآمدی و موفقیت بالایی نیز برخوردار باشند (اقدمی باهر، نجارپور، لیوارجانی، ۱۳۸۸). افراد با اتکا به سرمایه روانشناختی خود در انجام وظایف بیشتر تلاش می‌کنند و در هنگام مواجهه با مشکلات، جدیت مضاعف از خود نشان می‌دهند.

کارکنانی که سرمایه روانشناختی بالایی دارند، امیدوارانه اهداف خود را دنبال می‌کنند، در دستیابی به اهداف خود واقع بین هستند و کارآمد بودن خود باور دارند. این باور کارآمد می‌تواند به سایر حوزه‌ها به خصوص حوزه شغل و وظایف شغلی تعمیم یابد و خودکارآمدی شغلی کارکنان را افزایش دهد.

نتایج بررسی داده‌ها برای تحلیل فرضیه چهارم نشان داد که اثر غیر مستقیم سرمایه روانشناختی بر اشتیاق شغلی از طریق خودکارآمدی شغلی معنی دار است. با توجه به اثرات مثبت و مستقیم سرمایه روانشناختی بر خودکارآمدی شغلی و اثر مستقیم خودکارآمدی شغلی بر اشتیاق شغلی این اثر غیر مستقیم نیز قابل تبیین و توجیه می‌باشد.

به طور کلی نتایج این پژوهش نشان داد که سرمایه روانشناختی و خودکارآمدی شغلی از متغیرهای مرتبط با اشتیاق شغلی کارکنان می‌باشد و بر اساس نتایج به دست آمده، پیشنهاد می‌شود مدیران سازمان‌ها برای افزایش اشتیاق شغلی کارکنان، بستر و زمینه‌های لازم را جهت بالا بردن سرمایه روانشناختی در افراد که به افزایش خودکارآمدی نیز می‌انجامد، تلاش نمایند. به این منظور، با توجه به آموزش پذیر بودن سرمایه روانشناختی نسبت به برگزاری کارگاه‌های سرمایه روانشناختی فعالانه اقدام کنند. همچنین، پیشنهاد می‌گردد که با فراهم کردن چالش‌های بیشتر در حوزه شغلی، مشارکت دادن همه کارکنان در انجام وظایف سازمانی به طور فعال و تقسیم متوازن و متعادل وظایف بین آنان و کمک به کارکنان در جهت غلبه بر این چالش‌ها به افزایش خودکارآمدی شغلی کارکنان کمک

^۱ Gohel

کنند. این رویکرد باعث می شود تا همه کارکنان به شکلی فعال و اثر گذار در انجام وظایف و اجرای پروژه های سازمانی درگیر شوند و پس از حصول نتیجه و دستیابی به اهداف سازمانی، تجربه ای مثبت از اجرای نظام مند و گروهی یک کار را در خود احساس کنند. این تجربه مثبت، متغیرهای سرمایه روانشناختی، احساس خودکارآمدی و اشتیاق شغلی را هم به صورت مستقل تقویت می کند وهم بر طبق فرضیه های اثبات شده در تحقیق حاضر، به واسطه تاثیرات مستقیم وغیرمستقیم که بر هم دارند، باعث هم افزایی عوامل یاد شده می گردد. در این راستا با توجه به جامعه پژوهش حاضر پیشنهاد می گردد مسئولیت برگزاری برخی از رویدادهای ورزشی ملی و بین المللی به عنوان پروژه های چالش برانگیز برای کارکنان، به ادارت کل استان های کشور واگذار گردد. نظر به اینکه جامعه آماری تحقیق حاضر تجربه های خوبی در برگزاری رویدادهای ورزشی بین المللی کسب کرده است و نتایج این تحقیق نیز صحت تاثیر این را ثابت می کند، پیشنهاد مطرح شده موضوعیت جدی تری می یابد. در پایان شایان ذکر است که پژوهش حاضر در بین کارکنان اداره کل ورزش و جوانان انجام گرفته است، لذا در تعیین نتایج به سایر جوامع لازم است جانب احتیاط رعایت گردد. با وجود این، انجام پژوهش های بیشتر در زمینه اشتیاق شغلی و ارائه راهکارهای کاربردی در راستای افزایش آن، یافته های پژوهش حاضر را قوت خواهد بخشید.

منابع

- احمدیان، فاطمه. (۱۳۸۴). "رابطه شیوه‌های فرزند پروری با خودکارآمدی و سلامت روانی دانش‌آموزان". پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روان‌شناسی.
- افشار، فهمیه. (۱۳۹۰). "رابطه سرسختی روان‌شناختی، حمایت سازمانی ادراک شده، خودکارآمدی مسیر شغلی با اشتیاق شغلی در کارخانه گوهر بافان". پایان نامه چاپ نشده دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (واحد خوارسکان). دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی.
- اله‌توكلی، غلامرضا؛ شهامت، نادر و اوچی‌نژاد، احمدرضا. (۱۳۹۴). "رابطه هوش سازمانی با خودکارآمدی و رضایت شغلی دبیران متوسطه شهر جیرفت". رهیافتی نو در مدیریت آموزشی. ۶(۱)، ۲۲۷-۲۱۳.
- رجی، غلامرضا؛ عطاری، یوسفعلی و شکرکن، حسین. (۱۳۸۳). "اعتباریابی و مقایسه انتظارات خودکارآمدی شغلی در دانشجویان پسر و دختر دانشگاه شهید چمران اهواز". مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی. دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره سوم، ۱۱(۱۰)، صص ۷۱-۱۰۰.
- ریو، جان‌مارشال. (۱۳۸۶). انگیزش و هیجان. یحیی سید محمدی. تهران: نشر ویرایش.
- سیماراصل، نسترن و فیاضی، مرجان. (۱۳۸۸). "سرمایه روان‌شناختی مبنایی نوین برای مزیت رقابتی". ماهنامه تدبیر. سال نوزدهم، پایگاه مقالات علمی مدیریت.

- عبدلی سلطان احمدی، جواد؛ عیسی زادگان، علی؛ غلامی، محمد تقی؛ محمودی، حجت و امانی، جواد. (۱۳۹۱). "رابطه باورهای کارآمدی جمعی و باورهای خودکارآمدی با رضایت شغلی دییران مرد دوره متوسطه شهر قم". *فصلنامه مشاوره شغلی و سازمانی*. ۴ (۱۰)، ۱۰۵-۱۲۴.
- فراهانی، بهاره و جعفری، پریوش. (۱۳۹۳). "نقش سرمایه روانشناختی در اشتیاق شغلی معلمان در مدارس متوسطه دولتی دوره اول و دوم دخترانه منطقه چهار تهران". *فصلنامه نوآوری های آموزشی*. ۱۰ (۱)، ۱۳۷-۱۲۱.
- مرعشیان، فاطمه سادات و نادری، فرج. (۱۳۹۲). "رابطه فرهنگ سازمانی، هوش هیجانی و سرمایه روانشناختی با خودکارآمدی شغلی و کارآفرینی سازمانی در کارکنان سازمان آب و برق خوزستان". *دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی*. ۴ (۳)، ۱۱۲-۱۲۱.
- میرحیدری، اشرف؛ سیادت، سیدعلی؛ هویدا، رضا و عابدی، محمدرضا. (۱۳۹۱). "رابطه یادگیری سازمانی و خودکارآمدی شغلی با اشتیاق کاری مدیران". *رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*. ۳ (۲)، ۱۵۳-۱۳۹.

- Avey, J.; Reichard, R.; Luthans, F., & Mhatre, K. (۲۰۱۱). "Meta-analysis of the impact of positive psychological capital on employee attitudes, behaviors and performance". *Human resource Development Quarterly*, ۲۲(۲), ۱۴۷-۱۵۲.
- Avey, J. B., Luthans, F., & Jensen, S. M. (۲۰۰۹). "Psychological capital: A positive resource for combating employee stress and turnover". *Hum Resour Manage*, ۴۸(۵), ۶۷۷-۶۹۳.
- Avey, J.B., Luthans, F. Youssef, C.M. (۲۰۰۹). "The Additive Value of Positive Psychological Capital in Predicting Work Attitudes and Behaviors". *Journal of Management*, ۳۶(۲), ۴۳۰-۴۵۲.
- Avey, James B.; Luthans, Fred; Smith, Ronda M.; Palmer, Noel F. (۲۰۱۰)."Impact of positive psychological capital on employee well-being over time". *Journal of Occupational Health Psychology*, Vol ۱۵(1), ۱۷-۲۸.
- Bakker A.B., Schaufeli W. B., Leiter MP, Taris T. W. (۲۰۰۸). Work engagement: An emerging concept in occupational health psychology. *Work & Stress*. ۲۲(۳): ۱۸۷-۲۰۰.
- Bakker, A.B., & Leiter, M.P. (Eds.). (۲۰۱۰). *Work engagement: A handbook of essential theory and research*. New York: Psychology Press.
- Bedarkar, Madhura, Pandita, Deepika. (۲۰۱۳). "A study on the drivers of employee engagement impacting employee performance". *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. ۱۳۳, ۱۰۶-۱۱۵.

- Bue, Lo, Salvatore; Taverniers, John; Mynlie, Jacques; Euwema, Martin. (2012). "Hardiness promotes work engagement, prevents burnout, and moderates their relationship". *Military Psychology*, 20(2), 105-110.
- Card, D., Mas, A., Moretti, E., Saez, E. (2010). "Inequality at work: The Effect of Peer Salaries on Job Satisfaction". NBER Working Paper No. 16396.
- Fleming, J. H. & Asplund, J. (2007). **Human Sigma**. New York: Gallup. Forbringer
- Goyal, saumya, ajawani, j.c. (2016). "Role of hardiness in employee engagement of male and female it professionals". *Zenith international journal of multidisciplinary research*, 7(7), 112-117.
- Hakanen, J., Hakanen, A., Bakker, B., & Demerouti, E. (2008). "How dentists cope with their job demands and stay engaged: the moderating role of job resource". *European journal of oral science*, 113, 479-487.
- Hallberg, E.U., Schaufeli, B.W. (2007). "Same but different? Can work engagement be discriminated from job involvement and organizational commitment?". *Journal of Psychology*, 111(2), 119-127.
- Lorens, S., Bakker, A.B., Schaufeli, W.B., & Salanova, M. (2007). "Testing the robustness of the job demands - resources model: Erratum". *International Journal of Stress Management*, 14, 224-225.
- Luthans, F. Youssef, C.M. & Avolio, B.J. (2007). **Psychological capital: developing the human competitive edge**. New York: Oxford University Press
- Luthans, F., Avey, J. Avolio B, & Patera, J. (2008). **Experimental Analysis of a Web-based Intervention to Develop Positive Psychological Capital**. Academy of Management Learning and Education, 7(2); 209-221.
- Mac Gee, E.A. (2011). "An examination of the stability of positive psychological capital using frequency-based measurement". PhD dissertation, University of Tennessee.
- Mac Leod, D & Clarke, N. (2009). **Engaging for Success: Enhancing performance through Employee Engagement**. London: Department for Business Innovation and Skills.
- Maddi S.R., Khoshaba D.M. (2000). **Resilience at work: How to succeed no matter what life throws at you**. American: Amacom Div American Mgmt Assn.
- Paek, Soyon, Markus Schuckert, Taegoo Terry Kim, Gyehee Lee. (2010). "Why is hospitality employees' psychological capital important? The effects of psychological capital on work engagement and employee morale". *International Journal of Hospitality Management*, Volume 26, 2009-2010.
- Palo, M.J. (2010). "Work engagement and psychological capital in a south african platinum mining company". Thesis submitted for the degree Doctor of Philosophy in Industrial Psychology at the Vaal Triangle Campus of the North-West University.
- Peterson, S. J., & Byron, K. (2007). "Exploring the role of hope in job performance: Results from four studies". *Journal of Organizational Behavior*, 29(7), 780-803.

- Saks, Alan M. & Jamie, Gruman, A. (၂၀၁၀). "Organizational Socialization and Positive Organizational Behaviour: Implications for Theory, Research, and Practice". Journal of Administrative Sciences / Revue Canadienne des Sciences de l'Administration, ၂၈(၁) ၁၄-၂၆.
- Schaufeli W.B. & Marisa S. (၂၀၀၇). Efficacy or inefficacy, that's the question: Burnout and work engagement, and their relationships with efficacy beliefs, Anxiety, Stress, and Coping. ၂၀(၃), ၁၇၇-၁၉၇.
- Simons, J.C., & Buitendach, J.H. (၂၀၁၃). "Psychological capital, work engagement and organisational commitment amongst call centre employees in South Africa". SA Journal of Industrial Psychology/SA Tydskrif vir Bedryfsielkunde, ၃၉(၃),
- Sridevi, G., & Srinivasan, P. T. (၂၀၁၂). "Psychological capital: a review of evolving literature". Colombo Business Journal, ၃(၁), ၂၅-၃၉.
- Sweetman, D. & Luthans, F. (၂၀၁၀). **The power of positive psychology: psychological capital and work engagement. Work engagement: A handbook of essential theory and research.** (၁၄-၁၈) New York: Psychology press.
- Ucol-Ganiron, T. (၂၀၁၂). "The additive value of psychological capital in predicting structural project success and life satisfaction of structural engineers". International Journal of Social Science and Humanity, ၄(၃), ၂၉၁-၂၉၀.
- Wang, Lingjuan (၂၀၁၀). "The Relationship between Employee Psychological Capital and ChangeSupportive Behavior—Mediating Effect of Cognitive of Change". Open Journal of Social Sciences, ၂၀၁၀, ၃, ၁၂၀-၁၃.
- Yakin, Mustafa. Erdil. Oya. (၂၀၁၂). "Relationships between Self-Efficacy and Work Engagement and the Effects on Job Satisfaction: A Survey on Certified Public Accountants". Procedia - Social and Behavioral Sciences ၅၈, ၃၇၀ – ၃၇၈.
- Youssef CM, Luthans F. (၂၀၁၀). "An integrated model of psychological capital in the workplace". In P.A. Linley, S. Harrington, & N. Garcea (Ed.), Oxford handbook of positive psychology and work (pp. ၂၇၇-၂၈၈). Oxford: Oxford University Press

Editing Communication Model of Psychological Capital and Work Engagement with Job Self-Efficacy as A Mediation among Sports and Youth Administration Employees in Ardebil Province

Nasrin Azizian Kohan

Ph.D., Assistant Professor in Sport Management, Physical Education Department, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabili, Iran

Mahrokh Dehghani

Ph.D., Assistant Professor in Motor behavior, Physical Education Department, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabili, Iran

Ayoub Behtaj

Ph.D. Student in Sport Management, Physical Education Department, Faculty of Physical Education, University of Tabriz, Tabriz, Iran

Ghaffar Karimian Pour

Ph.D. Student in Sport Management, Educational Sciences Department, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabili, Iran

Received: ۱۰ Dec. ۱۴۱۷

Accepted: ۱۰ Jan. ۱۴۱۸

The study is to edit a communication model of psychological capital and work engagement with job self-efficacy as a mediation among sports and youth administration employees in Ardebil province. The study is an applied one and the research method was descriptive correlational (SEM). Statistical population of this study comprised all of Ardabil Youth and Sports Department personnels. From among this population, ۱۴۵ employer were selected by using random sampling method. For data collection, psychological capital questionnaire, work engagement questionnaire and Job self-efficacy questionnaire were used. The content validity of the questionnaire was approved and realability of questionnaires Respectively .۷۷, .۷۸ and .۷۹ is obtained. To analyze the data, spss softwar (mean, Standard Deviation, person correlation coefficient and k-s test) and LISREL softwar were used. The results showed that direct effect of the psychological capital Job self-efficacy (.۷۹) on work engagement (.۷۳) is significant. Also, Job self-efficacy had a direct effect on work engagement (.۷۵). The mediator role of Job self-efficacy in the relationship between psychological capital and work engagement was significant (.۷۴). Therefore, it can be concluded that psychological capital and Job self-efficacy may be taken into account as one of the important factors in work engagement

Key words: Psychological Capital, Job Self-Efficacy and Work Engagement